Lietas Nr. 111009015
Lietas arhīva Nr. 105AA-0073-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2015.gada 12.novembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesneši **M.Lapiņš**
E.Driba un G.Kukaine

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu - sakarā ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja iesniegto apelācijas sūdzību par Cēsu rajona tiesas tiesneses 2015.gada 19.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 1.maijā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Mareks Kārkliņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PC 036048. Tajā norādīts, ka 2015.gada 1.maijā pulksten 19.45 Cēsīs pa Valmieras ielu, virzienā no Rūpniecības ielas uz Birzes ielas pusi, /pers. C/ vadīja automašīnu "DODGE GRAND CARAVAN" ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā, kā arī nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieku prasībai apturēt transportlīdzekli. Alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā sastāda 1,93 promiles, kas veikta SIA "Vidzemes slimnīca", ko apstiprina Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.25. Protokolā norādīts, ka ar šādām darbībām /pers. C/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK), 149.^{5}panta piektajā daļā un 149.^{15}panta ceturtajā daļā. /pers. C/ parakstījis protokolu un norādījis, ka pārkāpumam nepiekrīt (lietas 5.lapa).

Ar Cēsu rajona tiesas tiesneses 2015.gada 19.maija spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu Latvijas APK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu 1200 EUR, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem. /pers. C/ atbrīvots no izdevumu, saistītu ar alkohola pārbaudes veikšanu, samaksas. Lietvedība daļā par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas izbeigta.

Par Cēsu rajona tiesas tiesnese s 2015.gada 19.maija spriedumu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieks N.Tkačs iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdzis atcelt 2015.gada 19.maija Cēsu rajona tiesas spriedumu daļā par administratīvās lietas izbeigšanu pret /pers. C/ par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā, saucot /pers. C/ pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas, uzliekot administratīvo sodu un uzliekot par pienākumu segt izdevumus, kas saistīti ar alkohola pārbaudes veikšanu.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesas spriedums par /pers. C/ atbrīvošanu no administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas esot balstīts uz nepareizi izvērtētiem pierādījumiem. Spriedums esot nepamatots un nelikumīgs. Pirmās instances tiesa esot nepareizi novērtējusi pierādījumus un līdz ar to neesot arī pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, kas novedis pie nepareizas, nepamatotas un nelikumīgas materiālo tiesību normas piemērošanas.

Sūdzībā norādīts, ka policijas darbinieki esot atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk - Noteikumi Nr.15) prasībām /pers. C/ nogādājuši ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, lai noskaidrotu, vai viņš ir vadījis automašīnu alkohola reibumā. Kā esot redzams no medicīniskās pārbaudes protokola, /pers. C/ ir atteicies nodot bioloģiskās vides paraugus, bet ir piekritis veikt izelpotā gaisa pārbaudi medicīnas iestādē. Veicot /pers. C/ izelpotā gaisa pārbaudi, tajā esot konstatēta alkohola koncentrācija 1.93 promiles. Medicīniskās pārbaudes protokola 26.punktā (Atzinums) esot norādīts, ka /pers. C/ konstatēts alkohola reibums (1,93 promiles). Medicīniskās pārbaudes protokolam pievienots alkometra Alco Quant, sērijas Nr.A107332, izdrukas (čeki) Nr.0251 un Nr.0252.

Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz tiesas secinājumu, - ka konkrētajā gadījumā, veicot /pers. C/ kā transportlīdzekļa vadītāja medicīnisko pārbaudi, rezultāti, kas tika iegūti, veicot alkohola koncentrācijas mērījumus izelpotajā gaisā, bija detalizēti jāfiksē medicīniskās pārbaudes protokolā, kas nav izdarīts. Alkometra izdrukas tikai apliecina medicīniskās pārbaudes protokolā fiksētos mērījumu rezultātus. Pierādījums tam, ka transportlīdzekļa vadītājs atradies alkohola reibumā, ir atbilstoši Noteikumu Nr.15 prasībām aizpildīts medicīniskās pārbaudes protokols, kas atspoguļo veiktās medicīniskās pārbaudes likumību. Medicīniskās pārbaudes protokolā nav detalizēti medicīniskās pārbaudes apraksta, kas nozīmē, ka medicīniskās pārbaudes protokols nevar tikt izmantots pierādīšanai.

Sūdzībā norādīts, ka lestāde šādam tiesas secinājumam nepiekrītot, jo /pers. C/ medicīniskā pārbaude alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā esot notikusi atbilstoši Noteikumu Nr.15 16.1 punkta nosacījumiem. Administratīvā pārkāpuma lietā esošajos materiālos esot redzams, ka medicīnas iestādē medicīniskās pārbaudes kārtība ir ievērota un nav pamata apšaubīt, ka /pers. C/ 2015.gada 1.maijā pulksten 19.45 Cēsīs pa Valmieras ielu vadīja transportlīdzekli Dodge Grand Caravan ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā.

Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz Noteikumu Nr.15 13.3 punktā noteikto, ka medicīniskā pārbaude ietver alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpotajā gaisā, kā arī alkohola, narkotisko un citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību. Sūdzībā norādīts, ka normatīvais akts, kurš nosaka rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā, esot Ministru kabineta noteikumi Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu

ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.394), kuros 29.punktā noteikts, ka medicīniskās pārbaudes protokolā apstiprina vienu no Noteikumu 29.1.-19.punktā minētiem pārbaudītās personas stāvokļiem. Atbilstoši šo noteikumu 29.8.punktam, medicīnas darbinieks esot apstiprinājis /pers. C/ alkohola reibumu, Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.25 sadaļā 26. "Atzinums" norādot – ir konstatēts alkohola reibums.

Nepareizs esot Cēsu rajona tiesas viedoklis, ka medicīniskās pārbaudes protokols, kurā nav aprakstīts čeks Nr.0252, nevar tikt izmantots pierādīšanā. Sūdzībā norādīts, ka medicīniskās pārbaudes veikšanas kārtība medicīnas iestādē esot tikusi ievērota un norādītās ziņas medicīniskās pārbaudes protokolā esot medicīnas darbinieka konstatētie fakti, kas kopumā veidojot sniegto atzinumu, kurš ir gala lēmums. Šajā protokolā esot bijis ierakstīts, piefiksēts viens no diviem - čeks Nr.0251, kurā bijis piefiksēts iespējami minimālais no veiktajām ekspertīzēm alkohola koncentrācijas daudzums (1,93 promiles) /pers. C/ asinīs. Iestādes ieskatā ir pierādīts, ka /pers. C/ ir bijis alkohola reibumā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā, arī pats /pers. C/ to nenoliedzot. To arī savā atzinumā apstiprinot ārste /pers. K/, kura atbilstoši sertifikācijas komisijas noteiktajai kārtībai, esot pierādījusi savas zināšanas un iemaņas, saskaņā ar alkohola, narkotisko un psihotropo vielu ietekmes pārbaudes metodes un viņai esot tiesības pielietot šo metodi praksē visā Latvijas Republikas teritorijā.

Iestādes ieskatā atbilstoši Latvijas APK 243.^{1}panta pirmās daļas 1.punktam, sertificēta ārsta atzinums medicīniskās pārbaudes protokolā esot pietiekams pierādīšanas līdzeklis /pers. C/ vainas pierādīšanā un saukšanai viņu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas.

Sūdzībā uzsvērts, ka transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā esot viens no bīstamākajiem pārkāpumiem ne tikai pašam vadītājam vai pasažieriem, bet arī apkārtējai sabiedrībai. Atbrīvot personu no atbildības par šo bīstamo pārkāpumu tāpēc, ka tiesa netic policijas darbinieku izvērtētajiem un izklāstītajiem faktiem, būtu nepieļaujami. Nevarot rast loģiskus izskaidrojumus tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti apmelot vadītāju, sastādīt viņam administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemt lēmumu par faktiski neizdarītu administratīvo pārkāpumu.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas Nr.111009015 materiālus, izvērtējusi pirmās instances tiesas sēdē sniegtās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumus, kā arī apelācijas sūdzībā norādītos iebildumus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesas tiesnese s 2015.gada 19.maija spriedums ir atstājams negrozīts, bet Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja apelācijas sūdzība noraidāma.

Lietā nav apšaubīts Cēsu rajona tiesas tiesneses spriedums daļā par /pers. C/ atzīšanu par vainīgu Latvijas APK 149.^{5}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un viņam noteikto sodu. Minētā iemesla dēļ netiek pārvērtēti spriedumā norādītie pierādījumi un sodu ietekmējošie apstākļi attiecībā uz šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem [..].

Lietā esošais medicīniskās pārbaudes protokols ir vērtējams kā pierādīšanas līdzeklis Latvijas APK 243.^{1}panta pirmās daļas 4.punkta izpratnē un tajā norādītās ziņas par faktiem ir iespējams izmantot, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lietā netiek apšaubīta policijas darbinieka rīcība atbilstoši Noteikumu Nr.15 4.punkta prasībām un tiesiskum s /pers. C/ nogādāšanai ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Noteikumu Nr.15 13.punkts noteic, ka medicīniskā pārbaude ietver alkohola [..] lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem; ārējā izskata (tai skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi; alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpotajā gaisā, kā arī alkohola [..] fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.25 (lietas 11.lapa) redzams, ka tajā norādāma alkohola vai citas vielas klātbūtne izelpojamā gaisā un bioloģiskās organisma vidēs (24.aile).

Šajā sakarībā no /pers. C/ veiktās medicīniskās pārbaudes protokola redzams, ka 2015.gada 1.maijā pulksten 22.02 ar portatīvo mērierīci alkohola noteikšanai izelpotajā gaisā konstatē 1,93 promiles (24.1.aile), bet atkārtotas izmeklēšanas laiks un rezultāts nav norādīts (24.2.aile).

Vēl protokolā izdarīts ieraksts par to, ka /pers. C/ atteicies no jebkāda veida bioloģiskās vides nodošanas alkohola līmeņa noteikšanai (24.3.aile), kā arī piekritis veikt alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpojamā gaisā. Protokolā vēlreiz norādīts veiktās pārbaudes rezultāts (24.5. aile). Protokolā norādīts arī tas, ka pārbaudāmais nepiekrīt rezultātiem.

Medicīniskās pārbaudes izdarītājs atzinis, ka ir konstatēts alkohola reibums un norādīts uz konstatētajām promilēm izelpotajā gaisā.

Medicīniskās pārbaudes protokolam pievienotas divas alkometra izdrukas (lietas 9.,10.lapa), kas attiecināmas uz /pers. C/ veiktajām pārbaudēm 2015.gada 1.maijā pulksten 22.02 un 22.17. Pirmajā pārbaudē konstatētas 1,93 promiles, bet otrajā 2,01 promile. Vietā, kur paredzēts personas paraksts ir izdarīts ieraksts "nepiekrītu".

Tiesas sēdē /pers. C/ ir atzinis alkoholisko dzērienu lietošanas faktu, ko norādījis arī ārstam slimnīcā. Tad esot ieradies policists ar alkometru un piedāvājis ar to izdarīt pārbaudi, ko arī esot izdarījis, iespējams divas reizes. Atteicies nodot urīnu, asinis un siekalu paraugu. Uz abām izdrukām viņš pats esot uzrakstījis, ka nepiekrīt, jo neticot alkometriem (lietas 36.-37., 44.lapa).

No liecinieku /pers. N/ un /pers. O/ liecībām tiesas sēdē izriet, ka Vidzemes slimnīcā /pers. C/ atteicies no alkohola klātbūtnes pārbaudes bioloģiskās organisma vidēs. Ārsts piedāvājis veikt alkohola mērījumus ar alkometru, kam /pers. C/ esot piekritis. Mērījumi veikti ar Valmieras policijas ekipāžas alkometru. /pers. C/ mērījumu rezultātam neesot piekritis un neko neesot parakstījis. Apelācijas sūdzībā šāds konstatējums nav apšaubīts.

Alkometra izdrukās ir paredzēta vieta inspektora parakstam, kurā parakstījusies ārste.

Minēto pierādījumu kopums Vidzemes apgabaltiesai nerada šaubas par to, ka Vidzemes slimnīcā alkohola klātbūtne izelpojamā gaisā tika veikta ar policijas darbinieka rīcībā esošo alkometru.

Ievērojot Noteikumu Nr.15 13.punktā norādīto, ir atzīstams, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaude ārstniecības iestādē ir saistāma ar konkrētu ārstniecības personas veicamo darbību kopumu, kas vērsta uz medicīniskās pārbaudes izdarīšanu, tostarp arī attiecīgās bioloģiskās vides parauga iegūšanu.

Arī Ministru kabineta noteikumu projekta Grozījumi Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumos Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" anotācijā norādīts sekojošs esošās situācijas raksturojums : "Medicīniskajā pārbaudē ārstniecības iestādē praktiski tiek veikta arī alkohola

koncentrācijas noteikšana transportlīdzekļa vadītāja izelpotajā gaisā, kas patreiz nav fiksēts noteikumos kā medicīniskās pārbaudes sastāvdaļa. Šī medicīniskās pārbaudes sastāvdaļa tiek izmantota, lai operatīvi konstatētu, vai tālākajā medicīnas pārbaudē ir nepieciešams noteikt alkohola koncentrāciju asinīs vai uzsākt narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanas fakta konstatāciju. Tādējādi noteikumos papildus būtu jānorāda, ka alkohola koncentrācijas noteikšana transportlīdzekļa vadītāja izelpotajā gaisā ir viena no medicīniskās pārbaudes sastāvdaļām."

Turklāt Noteikumu Nr.15 4.punktā ir paredzēta transportlīdzekļa vadītāja nogādāšana ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai arī tad, ja transportlīdzekļa vadītājam ir veikta pārbaude alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, bet viņš nepiekrīt tās rezultātiem.

Alkohola koncentrācijas noteikšanas pārbaudes procedūra izelpotajā gaisā tūlīt pēc transportlīdzekļa apturēšanas būtiski neatšķiras no šādas pārbaudes procedūras ārstniecības iestādē, turklāt, ja tā veikta ar policijas darbinieka rīcībā esošu alkometru.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā, ja /pers. C/ nepiekrita pārbaudes rezultātiem izelpotajā gaisā, bija nepieciešams veikt bioloģiskās vides paraugu laboratoriskos izmeklējumus. Šajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes tam, vai pārbaude izelpotajā gaisā veikta vienu vai divas reizes, kuru rezultātiem pārbaudāmais nav piekritis.

Ja pārbaudāmā persona atsakās nodot visus bioloģiskās vides paraugus (asins, urīns vai siekalas) izmeklēšanas veikšanai, šāda atteikšanās kvalificējama kā atteikšanās no medicīniskās pārbaudes un fiksējama protokolā. Savukārt personu ir pamats saukt pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta astotās daļas par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai.

Administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka /pers. C/ ir atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, nav sastādīts un līdz ar to nav arī lemts jautājums par viņa iespējamo atbildību par Latvijas APK 149.^{15}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

No Noteikumu Nr.15 19.punkta izriet, ka gadījumā, ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs atsakās nodot bioloģiskās vides (asins, urīna vai siekalu) paraugus laboratoriskiem izmeklējumiem, ārsts šo faktu ieraksta medicīniskās pārbaudes protokolā un atzinumu sniedz, ņemot vērā klīniskās izmeklēšanas rezultātus.

Klīniski konstatēta alkohola ietekme (reibums) pati par sevi nerada pamatu apgalvojumam, ka līdz ar to ir noteikta alkohola koncentrācija asinīs. Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr. 25 šāds atzinums arī nav sniegts.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs kļūdaini norādījis, ka Noteikumi Nr.394 un to 29.punkts nosaka rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā. Šo noteikumu 2.punkts noteic, ka noteikumi (izņemot 8., 9., 10. un 11.pielikumu) neattiecas uz kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā. Apelācijas sūdzības iesniedzējs šādu savu viedokli nav motivējis.

Vidzemes apgabaltiesa vērš uzmanību uz to, ka uz izskatāmo lietu ir attiecināmi nevis Noteikumi Nr.394, bet Noteikumi Nr.15, kas nosaka kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā.

Noteikumu Nr.15 27.punktā norādīti septiņi iespējamie personas stāvokļi un viens no tiem norādāms medicīniskās pārbaudes protokolā kā atzinums. Tie ir :

1) nav konstatēta alkohola koncentrācija asinīs;
2) nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids;
3) ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs (norādot promiles);
4) ir konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids (norādot, vai iespaids konstatēts klīniski vai laboratoriskos izmeklējumos);
5) nav konstatēta alkohola koncentrācija asinīs vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids, bet ir novērojami funkcionālā stāvokļa traucējumi, līdz ar to nav ieteicama transportlīdzekļa vadīšana;
6) ir konstatēta gan alkohola koncentrācija asinīs (norādot promiles), gan narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids (vienlaikus);
7) ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids.

Turklāt noteikumu Nr.15 27.punkts neparedz apstiprināt konstatētu alkohola koncentrāciju asinīs, nepilnīgi veicot šo noteikumu 13.punktā minētās darbības, kas ir 19.punktā paredzētais gadījums.

Vidzemes apgabaltiesa vērš uzmanību arī uz faktu, ka ārstniecības iestādē veiktās pārbaudes rezultāta noteikšanā /pers. C/ izelpotajā gaisā nav ņemta vērā iespējami pieļaujamā kļūda.

Minēto iemeslu dēļ Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka alkohola klātbūtnes pārbaudes rezultāts izelpotajā gaisā, kam nepiekrita pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs /pers. C/, bez bioloģiskās vides (asins, urīna vai siekalu) paraugu laboratoriskas izmeklēšanas nevar būt pamats viņa saukšanai pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas, kā tas lūgts apelācijas sūdzībā. Tā kā /pers. C/ netiek sodīts par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas saistīts ar alkohola koncentrācijas pārbaudes veikšanu vai atteikšanos no tās, nav pamats uzlikt viņam par pienākumu segt ar šo pārbaudi saistītos izdevumus.

Norādītajos apstākļos Cēsu rajona tiesas tiesnese pamatoti ir atzinusi, ka nav pamats /pers. C/ saukt pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtās daļas un lietvedība šajā daļā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu un 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Cēsu rajona tiesas tiesnese s 2015.gada 19.maija spriedumu /pers. C/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma lietā Nr.111009015, bet Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesneši

M.Lapiņš

E.Driba